"ŠANINI DANI XXVIII" - PREDGOVOR AUTORA

Mlade djevojčice, na žalost, ne dolaze do mene. Njima mame čiste cipele.
Držao sam nogu na bijelom papiru sa malom crnom mrljom. Čekao bilo kakvu mušteriju.

Nepoznata prolaznica. Približila se i rekla mi;
"Promatram te već danima, ti si jedini čistač cipela koji je uvijek u patikama!"
Šutio sam.

"Zašto ne odgovaraš, što kriješ iza te maske s kojom lice održavaš bezosjećajnim?"
Okrenuo sam joj leđa.

"Zar se stidiš najobičnijeg razgovora, koji sam i onako pokrenula samo iz oklade?"
Odlazio sam.

"Hej nisi fer! Moram dobiti okladu! Stani!!!"
Otišao sam.

Nepoznata prolaznica je začuđeno stajala, zatim potrčala za mnom, sustigla me i nastavila pričati.
Nastavio sam hodati.

Nepoznata prolaznica je nestala.
Udaljio sam se.

Bio sam toliko daleko da bi me strip crtač ili slikar prikazao kao malu crnu mrlju na bijelom papiru.
Mrlju za koju je mlada djevojčica mislila da je obična prljavština.

Brisala me je gumicom, uporno!
Nije me uspjela izbijeliti!

MaDus, 01.07.1993. g.

"ODSJAJ"

Te cipele bih prepoznao
među tisućama!
Opet je stao
i bacio kovanicu!
Bez srama!
Dokazao mi svoj položaj!
Osmjeh na njegovom licu...
Ali! Veselju dođe i kraj...

Kraj je mog strpljenja, ponižavanja,
nisam mu očistio!
Početak očajavanja
njegove moći;
Što je htio, nije krio, a nije dobio!
Najradije bi mi iskopao
oči,
na ruku cipelom stao!

- "Ne radimo gospodine!
   Cipele čistim do vašeg dolaska!"
Rukom je obrisao sline
i znoj!
Maska
je pala sa lica idiota!
Osmjeh, osmjeh tvoj
po licu mi se mota!

Cipele - uvijek su u dvoje,
desna i lijeva, lijeva i desna...
Cipele - cipele tvoje,
lijeva i desna, desna i lijeva...
Da li si barem ti svjesna
balade
koju lijeva cipela desnoj pjeva!
Grade, moj izgaženi grade!

Odsjaj - tražio sam sličnosti,
dokazivao povezanost paru!
Odsjaj - cipelo oprosti,
nisam te nakremao
a stala si u baru!
Bila od blata!
Malo sam zadremao...
Razbudila me kravata!

Uglađen, aktovka, zalizan,
izrekao je samo;
- "Dobar dan,
   molim, očistite!"
I on i ja znamo
da smo različite planete,
da udaljenosti nas štite,
da... Moj omeđeni svijete!

Omeđen si gravitacijom,
omeđen si okretanjem osi,
omeđen si zlom
i dobrotom koja i nije zanemariva!
Omeđen si shvaćanjem koje se kosi
sa običnom prolaznosti!
Konobar!!! Još piva!!!
Boris... Preglasan sam, oprosti...

Stišao sam stanicu
i pogledao u dugmad!
Pogledao ka licu
koje se blještavilu divi!
Pad! Grad! Nikad ili sad!
Večeras - ona blista!
Sada su svi mi krivi
što popodneva nisu takva - ista!

- "Gospodine koliko mi podarite...
   Lijeva i desna su vam blizankinje...
   Sada vas ukrašavaju, kite
   poput božićnog bora!"
Poput one u rerni svinje
koja se mora pojesti!
Za Božić pojesti mora!
Srećom nisu Božići česti...

Prasetina - ne, ne konzumiram!
- "Gospodine, navratite kada ugazite!"
Bare - da, pravim ih sam,
pa i ja moram da radim!
- "Gospodine, darežljiviji ste od 'Tite'!"
Da, onaj nesvrstani...
- "Gospodine? Ja vam se gadim?!?
   Ah, on! Pa tko vam brani!"

Njena cipela i moja cipela.
Jedna je zacrnjena,
jedna je bijela.
Jedna je blizu sunca,
jedna je sjena.
Ma nema to smisla!
To samo čistač cipela bunca
zbog dosade koja je stisla!

Zagrljaj dana koji odmiče,
a nisam zaradio
ni za piće,
kamoli za mirovinu!
Samo sam posadio
korova klicu!
Seljaci - zbog korova brinu,
zemlja im se ocrtava na licu!

Odsjaj! Čemu služi svetinja?
Sve se može pogaziti!
Eto, onaj klinja,
namjerno se ublatio,
namjerno počeo piti,
namjerno se popišao!
Svetinja je samo omeđenosti dio,
Isusov kip - u blato je pao!

Žalim! Čistim cipele - ne kipove!
Žalim! Vrijedan sam samo kad odmaram!
Ne! Ne mogu vam očistiti snove!
Žalim! Ni meni se ne ispunjavaju!
Žalim! Nisam ja taj, ja stvaram!
Stvarajte stihove do kojih vam je stalo!
Žalim! Ostali nezainteresirano spavaju...
Pa sanjajte ono što vas je umazalo!

Ogledalce, ogledalce, reci
koji je najljepši stih na svijetu!
O bože - ti, Đavo, svi sveci,
svi stanete u i vama običnu Šanu!
Da li se radujem ljetu?
Pronalazak ove Šane - nisam zaštitio projekat!
Bože - makni se u stranu!
Inače... Slomit ću ti vrat!

Nasilan sam samo na jezičini
i krpi koja lašti!
Krpo - višak kreme skini,
Gospod želi cipele kao nove!
Gospod - samo u mojoj mašti
ima osam nogu!
Hobotnica, oktopod - to se zove,
ljudi su ljudi - zahvaljujući Bogu!

Bogu i majmunu koji je skočio
za otpadnutom bananom,
na drvo se vratiti nije odmah htio
jer je potrčao...
Potrčao za Šanom!
Kasnije...
Kasnije - vratiti se nije znao!
Sada - sada piše i pije!

Čitaoče - tvrdiš da sam razvukao!
Pa stihovi nisu novine!
Da nisam znao što sam napisao,
usuđuješ se izustiti!
Čitaoče, u ratu se gine,
a rat riječi - tvori Poeme, Epove!
Neću se tvojim željama prepustiti,
makar uvijek imao prazne džepove!

Ne volim polemiku sa čangrizavima!
Razvučen je i film 'Drakula',
a to nije smetalo njima, svima,
da ulaznicu plate!
Gledaoci, čitaoci - od karata kula
koju poimanje smisla ruši!
Čitaoci, gledaoci - ako bilo šta shvate
to stvaraoca guši!

Razvukao, zato što nemam mušteriju!
Pravdanje! Ne nisam razvukao! Nisam!
Cipele u antilopu fleke kriju
i neće to glatkoj koži priznati!
Danas, ne znam ni sam... Ma znam!
Danas ću uložak u cipeli osloboditi,
on će prvi put samostalno stati,
prvi put po pločniku hoditi!

Ona! Ne ona, nego ova!
Ne ona iz snova, već ova iz zanata!
Prsti - zgužvana lova,
kao - "Dobro ste mi uglancali!"
Sa sedmoga kata
bih je bacio na glavu
onima koji su ispod baš te zgrade stali,
zato što čekaju na baš tu kravu!

Krava - Daje mlijeko samo u zadrugu!
Krava - Iz utrobe pravi sir!
Krava - Želi slugu!
Krava - Voli snagatore!
Krava - Ima čir!
Krava - Mrzi kompliciranо!
Krava - Za nju se u birtiji bore!
Krava - Rublje obožava, ali strano!

Povratak - stvarnost! Spremam pribor,
nokti - crni poput mokasina!
Kremam - sirovina nije tvor,
a tako smrdi!
Dubina ili blizina
nje - koja tek treba naveče izaći!
Nje - za koju autor ovih stihova tvrdi
da zajedno su jači!

Desna i lijeva - kao jaje jajetu!
Lijeva i desna - stvarno liče!
Desna i lijeva - hodaju ka ljetu!
Lijeva i desna - čine par, zauvijek!
Majka na oca viče
što nije podigao u apoteci
djetetu lijek!
Spominju se i svi sveci...

Život vodi, čovjek se odupire!
Život - na sportskoj prognozi pogađa!
Ljubav - ipak je nešto šire
od ručka i televizije,
od žene koja se sa mužem svađa
zato što ništa u kući ne radi,
zato što pije!
Ljubavi se život običnih gadi!

Djevojka iz Bizovca,
žurila je na autobus,
imala je novca,
otac je prodavao piliće!
Cijeli globus
se oko živadi vrti!
On viče!
Prije čerupanja, smrti!

Popodne, vrijeme između krajnosti.
Jutarnje dizanje odnosi brzinu.
Krevete oprosti,
moram izaći van, odmah!
Nemam vremena za krmelje, slinu!
Nemam vremena za pišanje i zube!
Kašnjenje - izaziva strah!
Sirene - na uzbunu trube!

Kako Šani objasniti
da sat na ruci me steže!
Kako od tebe kriti
ono što kriti ne želim!
Za tebe me veže
osjećaj!
S tobom dijelim
kraj!

- "Gospodine izvolite - dodajte mi nogu!"
Želim čistiti da ne sanjam budan!
- "Ne gospodine, ne konzumiram drogu,
iako imam kosu dugu!"
- "Stomak je od piva, ne nisam trudan!"
- "Gospodine, bez bakšiša - tisuću dinara!"
- "Gospodine hvala - dosta je za cugu!"
- "Gospodine - sretna vam slijedeća bara!"

Pričala je o Babiću - profesoru!
Pričala je o grašku - skuhanom!
Pričala je o ljetu - moru!
Pričala je o kolegici - debeloj!
Pričala je o životu - svom!
Pričala je o dečku - otpisanom!
Pričala je o ljubavi - znoj!
Trema... Trema dolazi sa Šanom!

Pričah o stihovima,
pričah o pokojnom djedi,
pričah o svima
kojih sam se uspio sjetiti!
Pričah... Priča mi malo vrijedi
kad ju trema nagrize!
Šutnja počinje prijetiti!
Šutnja - predznak krize!

Čistača cipela je bolio stomak,
jer stihove uz pivo nije probavio!
Bio je djetinjast i mlak,
mlak poput u Mirageu - kave!
Čistač cipela je snio
njen pogled, osmjeh i tišinu!
Uspomene - iako svježe već gnjave,
poput čistača špica u kinu...

Radni dan - cipele, cipele, cipele!
Radni dan - krug omeđen satnicom!
Minute - naslijediti sate žele!
Minute prolaze, ali i gomilaju!
Brojčanik na satu mom, zlom...
Brojčanik pokazuje da sunce danas laže!
Trenuci znaju samo pri kraju
stvoriti sekunde koje me osnaže!

Dolazio je tramvaj - Njen odlazak!
Trenutak koji bih izbrisao!
Taj tramvaj - Nije dobar znak,
nije mom motoru dopustio priliku!
Njen dodir - Trenutak je taj dodir dao!
Osmjeh - Njen dodir moje kose!
Trenutak je preokrenuo sliku!
Trenuci promjene nose...

Spremio sam pribor, otišao.
Stara mjesta, stari razgovori.
Čistač ulica je cestu prao
mlazom vode.
Stih, jedan stih se bori,
izišao bi, ja to ne dopuštam!
Stih - ponekad stihovi i ne gode!
Stih - taj stih napamet znam!

"Šana volim te, shvati!"
Vapaj! Već izrican...
Rime su ponekad atentati
na riječi koje poput podstanara
traže stan,
žalim, ali ja im ga ne mogu iznajmiti!
Rima stih stvara!
Rima samo određene podstanare štiti!

- "Žao mi je, imate dijete i životinju!"
Dijete se tako radosno smije...
- "Ne! Neću u kući klinju,
   samo studentice bez djece i pasa!"
- "Žao mi je - kao nikada prije,
   ali u oglasu vam lijepo piše!
Zvala me je takvih - čitava masa!"
- "Žao mi je i ništa više!"

Sedam sumnjičavih patuljica
i naravno - ono glavno;
Snjeguljica!
Kolegice i ona - Sjede i nastavu izbjegavaju!
Lokal je mjesto javno
pa se i ja mogu pridružiti!
Konobar! Ti konobari uvijek spavaju!
Konobar! Kašičice nam moraš poslužiti!

Kašičice u obliku... U oblicima!
Vrećice sa šećerom postaju papirići...
Mirage - loša glazba i dosta dima,
sve to nema utjecaj!
U ovoj bajci, basni, priči,
važna je samo princeza!
Ne postoji zamak, zmaj!
Postoji MaDus što usiljeno zeza!

Smisao za humor nestaje
kad sedam cipela čišćenje zahtjeva!
Lažnu nadu gaje
igrači lota i sportske prognoze!
Lažna je i pjesma koju pjeva
onaj zadnji u redu - bez noge!
Štaka - štake me zgroze!
Rat je i vrsta nacionalne droge!

- "Kako je majstore!
   Jesi li slušao vijesti?
   Naši se dobro bore,
   poklati će one muslimane!
   Onda, tek onda za stol treba sjesti
   i nacrtati granice
   Šane!
   Tek onda svijetu pokazati pravo lice..."

Njemu je Šana - država, što veća!
Ja volim Šanu - koja nije isuviše debela...
Njemu je tuđa smrt - neprijatelj manje i sreća!
Ja volim Šanu - iz prve gimnazije!
Njemu je zabavno - što Bosna nije cijela!
Ja volim Šanu - u potpunosti!
Njemu je zabavno - meni nije!
Ja volim Šanu - Tuđmane oprosti!

- "Majstore, Belišće ispada iz lige!
   Vinkovčani prodali, pa ih sahranili!"
Ostavite me, nisu to moje brige!
Platite očišćeno i odmah se izgubite!
Da! Vi ste i mene obranili!
Da! Vi ste većina!
Hrvati ste! Odmah se izljubite!
Meni ne prija vaša slina...

Muške stvari - Sport i politika!
Muške stvari - Guzice i sise!
Muške stvari - Onaj suludi čika
što pregovara i o mome životu!
Muške stvari - Otrcane zastave što vise!
Muške stvari - Pištolji i heroji!
Muške stvari - Pendrek na drotu!
Muške stvari - Sva nadmenost što postoji!

Ženske stvari - 'Santa Barbara'!
Ženske stvari - Minđuše i narukvice!
Ženske stvari - Moja dosadna stara
koja sve dramatizira!
Ženske stvari - Krpice, boje za lice!
Ženske stvari - Bunda od kune i visoka peta!
Ženske stvari - Melodrama što u srce dira!
Ženske stvari - Sva preokretanja svijeta!

Potpisujem da nisam muškarac,
potpisujem da nisi ni ti žena!
Potpisujem da i kada budem starac
neću nasjesti uobičajenome!
Potpisujem da ni jedna cijena
od tebe neće stvoriti lutkicu!
Isti smo - uživam u tome!
Nije sve u razlici - u šlicu!

Jednom si izgovorila;
- "Budi moj brat!"
Moja luda glava je umislila, snila
puno više!
Molim te, slomi mi vrat
Što sam u tome vidio incest u porodici!
Molim te, nakon ove kiše,
učini žutim - crno na slici!

- "Putuješ - neće te biti danima!
   Sunce će ostati pomračeno!"
Nije samo rima,
stvarno će mrak obilježiti odlazak!
Nedostajanje njeno
će kazaljkama dati određenu jačinu!
Ne! Nisam jak!
Da! Želim njenu blizinu!

Ma ne blizinu tebe - dosadni susjede,
imaš novaca i cipela neizbrojivo!
Nisam još na rubu bijede
iako tako izgledam!
- "Hvala, popiti ću pivo,
   susjede moj - spasitelju!
   Da, da znam!
   Ne, ne, nemam za tim želju!"

Susjede moj glupavi!
Ta koju mi ti namećeš
bi otrčala kada bi u travi
vidjela mrave!
Ne, nagovoriti me nećeš,
oduvijek - gadi mi se mesnica!
Takve se važne prave, dave, nemaju glave,
imaju guzice, sise, prelijepa lica...

Cipele u izlozima,
odvajanje - zbog ismijavanja!
'Gdje ima vatre ima i dima!'
govorio je pećinski pračovjek!
Cipele - prije spavanja
treba ih dobro proučiti,
ismijati, pronaći lijek,
o snu - budan odlučiti!

Njene kolegice kupuju špice, kokice,
žvake,..
Cipele su joj samo osmjehnule lice
dok smo ismijavali moderne modele!
Asocijacije - maštovite, jake,
nose te odvratne visoke pete!
Cipele te ugaziti žele,
proljetni cvijete!

Papiriće
ne baca na pločnik!
Priče
uljepša ekologija!
Lik
mora biti pozitivan!
Prija
kada lik je divan!

Korača, odvažan, obučen!
Staje. Cipele, te dosadne cipele!
Radio sam, bio mučen,
od stvarnosti mučen!
Cipele se sele
iz ovoga dijela grada!
Rezultat je odlučen;
gol u ovoj minuti pada!

Zgoditak, ona sjedi u travi,
odmor je u nastavi - najdraži!
Zgoditak, ona mi se prva javi,
razgovor uobičajen - nisam se opustio!
'Ovo - ono kaži!',
govori mi moj unutrašnji glas!
Nisam ništa smisleno izustio,
već je kraj! Izdaja ili spas?

Cijelu noć mi je muha
pokušavala spavati na ruci!
Dio njenog njuha
ili običan nedostatak sreće?
- "Ruku pod jastuk zavuci!"
Govori, govori ona!
Muha - odlijeće i slijeće!
Mržnja - zvuk zvona!

-"Dođi u grad!" -"Hoću!"
Vatrogasci vatru gase!
Malo dijete pokazuje zloću
i igračku pokušava izgubiti!
HDZ-ovci vrte prase!
Nitko ne mašta,
nitko se ne uspijeva zaljubiti!
Svatko radi svašta!

- "Dobar dan, želim vam prodati..."
- "Ne hvala, nisam pri novcu..."
Ne hvala, vi možete hodati
i nuditi,
pronaći neku ovcu
i njoj uvaliti,
meni se nemojte čuditi,
sa mnom se smijete šaliti!

Dijete me gađa kamenicama!
Policajac misli da prosim!
Pred trgovinom galama
dok čekaju crni kruh!
Da! Prkosim!
Odlazim iz ove ulice u san!
Sluh, taj odvratni sluh...
Zbog vike baba sam neispavan, nervozan!

Bude me iz sna u kojem Ti pišeš stihove,
ja ih čitam preko Tvoga ramena!
Na žalost, ne pamtim dovoljno snove,
ne sjećam se većine!
Neka dva odsjaja - plamena,
koja povezuje pucketanje i žar!
Zapamtih vjetar koji pepel može da skine,
vjetar koji razdvaja - par!

Prašina u očima - motor!
Mušice - samoubojice!
- "Letimo, letiš!"; Pjevaju mušice, leteći hor!
Želim biti brži!
Mušice udaraju u lice,
neravnine osjećam na volanu!
Na faru - leptirić koji se prži,
iz srži - jurim u Šanu!

Šana je na Sjenjaku, uzidana
u neku od betonskih kula!
Šana je večeras rob stana
zato što kiša lije za poljoprivredu!
Šana nije prezrela, nije trula
poput na tržnici - dinje!
- "Gospodine dinja je u redu,
   a jeftina je - kao za svinje!"

U šestom mjesecu - dinje i lubenice!
Stvarno nam je rat koristio!
Baba je napravila plastično lice
da me može u oči varati na vagi!
Ja bih pogled krio
dok lažem!
Ljudi - U istini su nagi!
Ljudi - Prisiljen sam da ih važem!

- "E, moj sinko! Posao će ti propasti!
   Nitko više neće cipele čistiti dati!
   Onda ćeš morati lagati, krasti
   da preživiš u sveopćoj otimačini!
   E, moj sinko! Pivo mi plati
   i ja ću te podučiti!
   Taj glupavi izraz lica skini,
   prestani se mučiti!"

Ne muči mene posao - Ona je udaljena!
Završetak škole... U Zagreb putovanje...
Vremena i raspoloženja mijena
ukazuje
na stanje
razuma
za koji razum ne želi ni da čuje,
ne pomaže gluma...

Glumim čvrstinu - svježinu!
A onda - mučnina stomaka!
Onda sjećanje na film u kinu
koji ulazi u antologije!
Ljubav - isuviše jaka!
Zbog ljubavi postajem hirovit!
Nisam onaj što uvijek se smije!
Ne uspijevam očuvati štit!

Srednji vijek - konjanici, oklopljeni
kreću na dvoboj!
Zbog ljubavi ka baš toj ženi,
jedan konj će kući otići sam!
Spoj
mita i logike!
Da, znam!
Ne pomažu ovakve slike!

Strofa mora biti veselija!
Zezamo Rminu, ona se ljuti!
I tebi i meni prija
naš zajednički plan - cinični!
Govorimo ono što Rmina sluti;
na što se i inače ježi!
Uživamo što smo slični,
Rmina u osamu bježi...

Zimska luka - Pijane budale!
- "Mihaljička, jel' su sve tvoje?"
Priglupo se šale,
pamet im je sa bocom ishlapila!
Takvi postoje
da vidimo razoran utjecaj alkohola!
Da li si ikada se napila?
Iskapila bocu, barem do pola...

Jednom sam sanjao - cipelu pijanu
koja se od desne želi razvesti!
Koja je vukla u lijevu stranu,
čovjek je šepao!
Čovjek je slušao vijesti
i prošla ga je jeza,
svoje domovine se prepao,
prestao da se zeza...

I k tome, dabome, još i taj razvod!
Hod kojemu se smiju svi koji vide!
Odvratan, 'Monthi Pyton hod',
a sve zbog cipele - pomalo drugačije!
Ljudi se stide
hodati kao ranije, prije,
to dopušteno više nije,
to se krije!

- "To se ne smije!"; Odgovor učenika
koji profesora Babića štite,
od ostalih učenika, bolesnika
što previše su ga izrugali!
Bile ste sve site
onog drugog - glupljeg i susjednog razreda!
MaDus - Ponekad se i nasmije nekoj vašoj šali,
većinu vremena - u Natašu, u Šanu gleda!

- "MaDus? To je onaj, ma znaš!
Onaj čupavi što gnjavi!
Nije pametan baš,
on uvijek curice napada!
Da - ima motor, MZ, onaj plavi!
Da - dolazi i pred gimnaziju!
Da - mator je, a ne može bez grada!
Lokne mu godine kriju..."

- "Nataša? To je ona neobična,
ma znaš, uvijek crno nosi!
Ničemu nije slična
pa ti je ne mogu opisati!
Prepoznati ćeš je po dugoj, crnoj kosi,
i po tome što je sa onim padusima!
Uz gitaru i ona se klati,
i ona živi u snima!"

Trač!
- "Sutra će prestati kiša!" Govori
vrač
sa kraja dnevnika!
Trač se bori
da što više ljudi obiđe!
O anticikloni se stvara slika,
oblak - sutra sa neba mora da siđe!

Čistač cipela je promijenio poziciju,
izgubio stalne mušterije.
Čistači cipela se kriju
od poreznika! Od policije!
Čistač cipela se smije i pije,
iako Nataša pivo ne odobrava...
Sunce ni danas neće da grije,
danas mi se popodne spava.

Donji Miholjac postaje kletva,
vratila se i ponovo otputovala!
Donji Miholjac - žetva, sjetva,
Limex bicikli svih veličina!
Da li je i ona tugovala
zbog ljudi koji ne uviđaju običnosti!
Kiša, hladnoća, tmina,
nosino moja - oprosti!

Znam da curiš,
da sinusi ne vole motor,
da me mrziš kada juriš
kroz mrak, hladan zrak!
MZ - ne može biti spor!
MZ - obožava obrtaje!
MZ - osjećaj jak!
MZ - stvoren da traje!

Limex nema ništa sa ramom!
Limex iz zvučnika prodire u ljude!
Nataša - skrivena kišom i tamom,
negdje u ovom gradiću...
Policajci koji se čude
dvojici idiota iz većega grada,
policajci žele uvjerljivu priču...
Nataša! Ovdje i sada!

Genge me prekida u maštanju;
Nataša hoda - na drugoj strani!
Nisam pojmiti u stanju
kolika je to sreća!
Kišo, Natašo - stani!
Zavredio sam, privredio...
Poluvrijeme ili kraj meča?!
Za finiš se nisam štedio...

Još uvijek u razgovoru
sa Natašom, imam tremu,
ispadam usiljen, još uvijek mi moru
čini tišina i gengeove šale!
Genge ne zna odabrati temu!
Genge priča uobičajeno i prazno!
Brišem Gengea i bale!
Razgovor - pod točkom 'Razno'!

Natašine kolegice iz Miholjca
su gore od onih iz Osijeka!
Genge poput moljca
nagriza razgovor!
Nataša čeka
da dođe do riječi!
Genge je dosadni smrdljivi tvor!
Nataša me liječi...

Nakon pada sa visine
shvatih da mi ostaje prizemnost!
Malo me brine
nemogućnost penjanja u oblake!
Razgovor - tvrda kost ili gost
koji se stidi pričati!
Kapljice kiše više nisu jake,
kiša će stati!

Čistač cipela ima izlistanje
svog tekućeg računa!
Čistač cipela ima očajanje
četkice koja mrzi skaj!
Donji Miholjac - Seljačka buna
mora imati više siline!
Da, ja sam taj!
Plagijatoru - skloni se s bine!

Rock caffe - moram recitirati...
Želim se eksponirati,
želim birati
između pijanstva i kiča!
AmB će ponovo svirati,
dokazati da nema većih budala!
Pivo - sasvim druga priča,
izvor stihova i sala...

"Nemoj ponovo pivo naručiti!"
- Riječi Anđela kojeg Đavo voli...
Bale moram izlučiti,
stid me, mene je stid!
Ljubav boli, ne postoje idoli
zbog kojih bi toliko se izmijenio!
Izgubio vid!
Poput piva - zbog sitnice se pjenio!

- "Bila sam u Osijeku do devet sati!
   Vedran je cijelo popodne bio kod mene!
   Nisam to unaprijed mogla znati,
   zato nisam izašla van!"
Ta slika sve preokrene...
Ljubomora...
Zamišljam njen stan
zasmrđen smradom još jednog tvora!

- "Zar te nije pozdravio!
   Rekla sam mu da to učini!"
Nisam pokazati ni smio, ni htio
ono što osjećam!
Divim se zahrđaloj rini.
Divim se bilo čemu!
Znao sam, a i sada znam
da ne želim misliti o njemu!

Tema skreće na raskrsnici,
gengeova Žaklina...
Priča o gici
koja se udala prije klanja!
Sjećanje i žaklinina slina;
razlog gengeovog onaniranja!
Muž je razlog žaklininog drugog stanja!
Muž je svrha žaklininog prodiranja!

Ponekad se ponašam kao muški šovinista,
na riječima...
Znam da ti si - potpuno mi ista
i da serem iz grčenja tišine!
Trema je taj zub što se klima
i želi iz usta ispasti!
Čistača cipela brine
što mora početi krasti...

Krao sam, krao, potkradao...
Krao dogodovštine pune humora!
Krao sam teme i vladao
razgovorom - osim nekih sitnica...
- "Moždana kora - dio dekora!";
Gdje li sam već čuo taj stih?!
Debela kolegica - čita se sa lica
da sama je protiv svih!

Nju ne razumiju, jer je ne žele!
Ona ne razumije zbog čega je to tako!
Ljudi se na privlačne i odbojne dijele!
A pamet?
Pamet se ne uočava jako,
ambalaža proizvod prodaje!
A svijet?
Svijet je slika koju ambalaža daje!

Upakirao sam dvije ljubavne izjave
u priču o padu sa padobranom!
Ti si i danas pila te kave
i pomalo odavala usplahirenost!
Sjediti u Miholjcu sa Šanom,
to si samo Bog priuštiti može!
Pakao ili raj? - Pita se gost,
pakao - domaćini se slože...

Mama peče kolače,
otac oblači nove hlače,
mačak po dvorištu skače,
samo ja falim!
Žalim, razloge mnogo jače
trebate da me zarobite!
Žalim!
Tmina i brzina me štite!

- "Ovi 'Šanini dani', nemaju dinamike,
   to su isprazna naklapanja!
   Sjeti se 'Protoka', 'Slike',
   dijelova u kojima si imao čvrstinu!
   Da li je ova Šana, inspiracija manja,
   ili si ostario,
   izgubio silinu?
   Možda si samo previše pio!"

Kako dokazati
da čistač cipela
može samo zamazati
ruke!
Da prije jela
ne prija kolač!
Da bez ikakve buke
prolazi trač!

Ne želim se dokazivati!
Uzgred, 'Dokazi' su već i napisani!
Ne želim se skrivati
iza rima, već predvidivih!
Čitaoče - pa tko ti brani,
baci sve ovo u smeće!
Nemoj pročitati ovaj stih,
zemlja se i bez njega - okreče!

Nije to svađa, svi ste mi dragi,
ali Nataša... O njoj se ovdje radi!
Ona će uvijek pretegnuti na vagi
ma koliko se činila lagana!
Ona ove strofe gradi
ma koliko se to činilo jednostavno!
Ona je Šana!
Šana je ono glavno!

U Miholjcu su Limex bicikli u modi.
U Miholjcu je neko 'Miholjačko sijelo'.
U Miholjcu kiša godi
kad Nataša se nasmije!
U Miholjcu Nataša nosi bijelo!
U Miholjac ponovo idem u ponedjeljak!
Miholjac? Kiša lije...
Miholjac? Da, osjećam se jak!

Genge šuti, povratak, hladnoća,
sve je već ispričano!
Genge - kao na krivim obrtajima ploča
koja preskače i govori usporeno!
Mucanje - moja najdraža mano,
mrzim te - iako imam i pokoju drugu!
Osiječe! - Izgledaš sneno!
Osiječe! - Primi svog poniznog slugu!

Osijek je danas pauza,
intermeco, nestanak signala.
Nije to suza,
to kiša pada uporno i dosadno!
Želja jedina; I velika i mala,
bila je - da sunce danas grije!
Danas se osjećam jadno;
Đavo se sigurno smije!

Ponedjeljak sam promašio,
utorak sutra tek dolazi!
Nisam krio da bih htio
sada u Miholjcu biti!
Na životnoj stazi
postoje i stranputice,
želim piti!
Pjeno pocuri niz lice!

Čistač cipela je tražio odsjaj,
odsjaj sunca u bari!
Đavole sunce daj
inače ću dušu predati Bogu!
Đavole ja sam onaj stari,
samo te malo lažem...
Ja sam za slogu,
malo se odvažno prenemažem...

Tišina me prenosi kroz vrijeme;
Mrvim koru drveta,
noktima strugam tjeme
od peruti...
Tišina smeta...
Tišina opterećuje slijedeću rečenicu!
Tišina ljuti...
Grebem se po licu...

Donji Miholjac, kafić.
Crveno, crno, ogledalo,
umjetna atmosfera i kič.
Melita je uspjela zaspati!
Izleti iz usta, najbolja šalo
razbij monotoniju!
Konobar! Kavu naplati!
Šana i debele - sve kavu piju...

Dvorac, staklenik, cigla crvena,
srušeni zid - Nataša potpisana,
vrata istrula i drvena,
tu pijanci pišaju!
Šana!
Priroda kojom se šalim!
Smrad! Od pišanja mirisi traju...
Budalim!

Lažem protiv šetanja kroz travu,
lažem jer se bojim šutiti!
Lažem i ni meni ne idu u glavu
izrečene rečenice!
Nataša se neće naljutiti,
ali... Ipak ću izgubiti pokoji bod!
Natašino lice...
Hod...

Neopisivo je jednom čistaču cipela
koji se samo betonu veseli!
Drveće svih fela
i Nataša - jedinstvena!
Nataša koja želi
da ugodno provedem veče!
Bijelo postaje sjena!
U glavi mi se preokreće!

- "Gubitak radi važnosti utakmice!"
Rekao bi Keler, sportski novinar;
- "Trema koja prekriva lice
   uoči najvažnijeg meča u sezoni!"
Nije laka stvar
danas izboriti rezultat!
Tišina - Na uzbunu zvoni!
Tišina je rat!

Uopćene misli su 'peta kolona'!
Ponovo zvone
na uzbunu zvona,
jer upadam
u šablone,
govorim gluposti!
Znam,
oprosti...

Čistač cipela ponekad poželi biti običan,
poželi zbariti neku glupu i 'obdarenu'!
Čistač cipela ponekad ne ispuni dan
onako kako mozak sugerira!
Čistač cipela ponekad pivsku pjenu
voli više od kave sa Šanom!
Čistač cipela ponekad se sekira
kao i svaki čovjek sa manom!

Dečkići od četrnaest godina
koriste svaku priliku!
Davno je bio AmB i bina,
davno je bilo školovanje!
U prošlost vratiti sliku
može samo televizor!
Televizor je sranje!
Događaj spor...

'Tomato' - Televizor iznad stola!
Televizor iznad
idola
koji me i dovodi
u ovaj grad,
koji
jednom se samo rodi
i jednom postoji!

Lirika - U stihu znam laskati!
Sa Natašom pričam samo budalaštine...
Uvijek sam spreman kaskati
dok neki od konja ne uspije!
Vedran? Dio tmine!
Ljubomora? Simbol običnih...
Vedran? U Miholjcu nije!
Ljubomora? Promašen stih...

Najveći promašaj je kraj.
Kraj večeri, samoća i mrak!
MaDuse - Malo manje laj,
više - cipele briši!
Nisam bio nimalo jak...
Bio sam jako monoton...
Maduse - Što osjećaš njoj opiši!
Maduse - Ti si slon!

- "Tvoja surla zasluženo crveni
  i stidi se vlasnika!
  U akciju kreni!"
Govori unutrašnji glas...
Rastanak - Tužna slika;
za mene odmor
i spas!
Danas sam bio spor...

Tužno je kada poželim
da vrijeme Natašu odstrani!
Tužno je kada dijelim
sudbinu kazaljke sata,
kojoj mehanizam sve brani
osim vrtnje u staklenom krugu!
Tužna su i vrata
kroz koja pokušavam ugurati drugu!

Opravdanje za nemoć, za hladnoću
koju motor nosi
dok noću
u Osijek se vraća!
Opravdanje prkosi
umu
koji shvaća
vlastitu glumu!

Čistač cipela se sveti mušterijama;
Loše im cipele krema!
Odsjaj! Ona je ta drama
koju izvodi komorno kazalište,
ona se i više puta sprema
unatoč malome budžetu!
Zbog nje - One naivnije vrište,
unatoč vanjskome svijetu i ljetu!

Čistač cipela kupuje doručak;
pogačicu od čvaraka u 'Slobodi'!
Čistač cipela je vlak
koji se želi izbaciti iz šina!
Čišćenje cipela nije u modi i vodi
u prepoznatljivo;
Tmina
i pivo!

'Dalmacija'. - "Gdje si cijelo veče!"
Boris me pita.
Priča poteče
tečno i jednostavno!
Usta- treme su sita
i izbacuju kao navijena van!
'Dalmacija' - mjesto javno,
odlična zamjena za stan.

U stanu televizor gasim,
nastojim
da se snom spasim,
odvojim od stvarnosti
i spojim
sa Natašom u petoj brzini!
Krevet - Odmara umorne kosti...
Nos - I u vodoravnom položaju slini...

Papirnata maramica,
brisanje
lica
koje nije zaslužilo dodir!
Stanje
koje promašaje upija!
Mir!
Mir prija!

Sat, buka,
psovanje,
ruka
sat gasi!
Jutro je sranje!
Jutro neuspješno pokušava san o Šani
da spasi...
Noć je spavanje na istoj strani!

Ujutro sam prevrnuo se u krevetu,
još jednom pogledao sat,
mrzio što i po ljetu
moram ispuniti plan rada!
Drugi kat
i sunca - cipela, odsjaj!
San o Nataši - buđenjem strada!
Buđenje u snima pobuđuje kraj.....

EPOPEJA "ŠANINI DANI" - 'ŠANINI DANI XXVIII' - "ODSJAJ" - KRAJ